

Jyväskylän kristillisen opiston
kannatusyhdistyksen
YSTÄVÄVIESTI

Toukokuu 2019

Keväinen tervehdys opistolta!

Hyvillä keleillä on mukava kulkea pyörällä töihin. Aamuun saa uutta virkeyttä samoin kuin iltapäivällä voi sitten kotiin kulkiessaan tehdä pidemmän lenkin. Näin päivän liikunta tulee kuin huomaamatta kuitatuksi.

Lisääntynyt valo ja valmistuvien ryhmien viime rutistukset kuuluvat mukavasti viikko-ohjelmaan. Keväällä valmistuvat lastenohjaajat esittelivät juuri ”aarreakkujaan”, materiaalia, jota he ovat kolmen vuoden aikana keränneet tulevan työnsä tueksi. Mukana oli hienoja oivalluksia ja todellisia helmiä. On turvallista nähdä, kuinka tulevaisuus on nuorten.

Paitsi opiskelijoilla ja opettajilla, myös hallintosiivessä käy vilске. Todistuksien laadinta, kevään kyselyt opetushallitukselta ja yhteistyötahoilta, talouspuolen kova vilске ja hankeraportointi pitävät huolen siitä, että työtä riittää. Työhyvinvointikartoituksen tulokset saadaan lähiaikoina – toivottavasti kevätsymys ei ole pilannut kovin monen yöunia! Tulevia opiskelijoita käy testeissä ja haastatteluissa, onneksi näyttää siltä, että tulijoita on hyvin tarjolla. Ensi lukukauden suunnittelu on kiivaimmillaan, kaikilla on halu ottaa tulevat opiskelijat vastaan mahdollisimman hyvin.

Paistava aurinko ja pyörällä kulkeminen kasvattaa voimavaroja. Hienoa kohdata jälleen keväinen luonto. Ensimmäinen valmistuva ryhmä sai jo todistukset, ja päättäjäispäivä ei ole muiltakaan kaukana. On hyvä nähdä konkreettisesti kuinka luonto uudistuu ja opisto sen mukana!

*Aurinkoista kevättä toivottaen,
Harri Erkama, rehtori*

Uudistusten perusnäkökohtia

Vanhat käytänteet, tavat ja tottumukset juurtuvat hämmästyttävän sitkeästi melkein kehen tahansa ihmiseen. Varsinkin väestön ikääntyessä. Nuoremmat toivovat enemmän jotain uutta ja entisestä poikkeavaa.

Mitä moninaisimpiin uudistuksiin ei aina ole helppo sopeutua. Vanhat konstit ja käytännöt tuntuvat turvallisilta, uudet epäilyttäviltä ja epäonnistuneilta, jopa uhkaavilta. Tämä näyttää koskevan kaikkia elämänalueita julkisesta vallankäytöstä, laeista ja palveluista aina yksityisen ihmisen tavallisena arkipäivänä tai juhlahetkinä pärjäämiseen asti. Eikä ihme, että muutosvastarinta nostaa aika ajoin päätään.

Ainakin *Martti Lutherista* lähtien kirkonkin piirissä on ymmärretty ja myös toteutettu, että kirkkoa ja seurakuntaa on jatkuvasti uudistettava. Herkällä alueella on kuitenkin oltu Raamatun ja virsikirjan uudistamisten yhteydessä 1800-luvulta lähtien. Tutun tekstin ja virsikirjan osalta myös tutun sävelen muuttaminen on särähtänyt sekä silmään että korvaan ja pahoittanut monen mieltä. Sama on koskenut eri herätysliikkeitten omien laulukirjojen uudistamista.

Uudistuksia perusteltaessa ei aina osata riittävästi ottaa huomioon eräitä perusnäkökohtia. Tärkeimpiin kuuluu psykologia. Ihmisen olemukseen kuuluu tietyissä asioissa enemmän tunteen ja hengellisyyden, jopa sieluntilan ylivoima esimerkiksi järjen, muuttuneiden olojen ja kehittyneen kielen vaatimuksiin verrattuna. Tietyissä asioissa viisas psykologia ja perinteen arvojen tunnustaminen lieventäisi uudistusten vastarintaa.

Kulloisenkin asian juurien ja lähtökohdan tunnistaminen sekä perinteen kunnioittaminen ei saisi unohtua uudistuksissa. Virsien ollessa kyseessä huomion arvoisia ovat myös tekijänoikeudelliset

periaatteet. Lain mukaan niistä ei tarvitse välittää 70 vuoden kuluttua runoilijan tai säveltäjän kuoleman jälkeen. Kielen uudistaja ja tekstin muokkaaja voi runnella mielin määrin alkuperäistä virsirunoa, poistaa säkeitä ja säkeistöjä ja lisätä omiaan. Runoilijaa innoittaneet asiat voivat väljähtyä ja hänen sanoituksensa logiikka katketa. Lopputulos on etäännyntynyt alkuperäisestä.

Olen sen ikäinen, että olen laulanut Wilhelmi Malmivaaran Siionin Virsistä lähtien kaikkien kolmen eri laitoksen virsiä. Ensimmäisiä mm. eri puolilla seuroissa ja herättäjäjuhilla, Sulkulan opistoseuroissa ja rippikoulussa sekä opiskeluaikanani 1960-luvulla Helsingin seuratuvalta.

Oma rippikoulustani yhtenä paljon veisattuna virtenä on jäänyt mieleeni Mikko Katilan puhutteleva virsi *Herra, Herra, älä heitä, kasvojasi älä peitä*. Virsi on matkamiehen virsi, missä veisaaja samaistuu Israelin kansan erämaavaellukseen kohti luvattua maata. Jumala johti kansaansa pilvipatsaana päivällä ja tulipatsaana yöllä. Ravinnoksi saatiin taivaan mannaa ja vettä kalliosta, minkä Paavali tulkitsi Kristukseksi. Myrkkykäärmeen puremia vastaan vaskikäärme ripustettiin puuhun.

Vuoden 1938 laitoksessa Katilan virren numero oli 173 ja vuoden 1971 SV:ssä 137. Molemmissa oli 8 säkeistöä. Vuoden 2016 uudistuksessa (244:1-6) säkeistöt vähenivät kahdella. Alkuperäinen sävelmä oli ainoastaan kahden säkeen mittainen, joten se täytyi kerrata jokaisessa säkeistössä. Näin melodia vaikutti vähän yksitoikkoiselta, koska se veisattiin virren myötä 16 kertaa. Tämän johdosta uudistuksessa sävelmän kertoa muokattiin ja siitä saatiin elävämpi.

Jo rippikoulussa itseäni syhähdyttänyt Katilan virsi alkoi innoittaa minua, koska se oli tyypistynyt. Olisiko mahdollista palauttaa poistetut säkeistöt tähän virteen sekä pyrkiä muokkaamaan virsi mahdollisimman hellävaroin lähelle Katilan virsirunon tekstiä ja sanoja?

Rohkenin yrittämään virren kolmatta muokkaamista. Myös sävelmää relävoitin lainaamalla kolmannen säkeen melodiaksi nykyisen SV-virren 23 alkusäkeen melodian ja muokkaamalla loppusäkeen melodian kokonaan uudeksi, rytmiltään ja sävelkulultaan tyyliin sopivaksi. Muutama päivä siinä hurahdi.

Oheessa seuraa aikaansaannokseni. Onko se kelvollinen tai soveltu-maton seuraveisuuseen, sitä voidaan testata kesäkuun 5. päivänä Keski-Suomen alueen kesäretkipäivän seuroissa *Perhepappila Kaikuran-nassa* Uuraisilla. Aikanaan, ennen virsikokoelmia, seuroissa veisattiin arkkipiirviä - miksei nytkin voitaisi kokeilla!

Heikki O. Tukiainen
kannatusyhdistyksen pj., valtuuskunnan jäsen

Mikko Katilan Siionin virren 173 (SV 1938) hellävarainen muokaus

(Virren säkeistöt eri laitoksissa: SV 1938, 173:1-8; SV 1971, 137:1-8; SV 2016, 244:1-6)

Saksassa 1519 / suomalainen toisinto

Her-ra, Her-ra, ä-lä hei-tä, kas- vo - ja - si ä- lä pei-tä.
Kor-jaa kor- ven mat-ka- lais-ta, hoi- da, tu- e hor- ju - vais-ta.

2. Täällä on niin monet vaarat, / viettelevät teiden haarat. /
Yksin käyden kuljen harhaan, / neuvoitta tien hylkään parhaan.

3. Ole Herra, Jumalani, / sinä itse oppaanani. /
Niin kuin korpikansan tiellä / minullekin teethän vielä.

4. Pilvi-, tulipatsastasi / näytä yhä sanastasi. /
Niitä seuraamaan myös auta, / vaikka edessä on hauta.

5. Ravinnoksi aina anna / vaivain tiellä taivaan manna. /
että voimaa saisin siitä, / omat voimat kun ei riitä.

6. Avaa Kristus-kalliosta / elonveden lähde, josta /
janotessa juoda saisi, / ettei helle kuolettaisi.

7. Ja jos käärmeen myrkkyyhaavat / suuren kuolonvaaran saavat, /
auta niiden ahdingosta, / vaskikäärme ylös nosta.

8. Näin vie kuolon Jordanille / yli senkin maalle sille, /
mistä poissa ovat huolet, / kyöneleet ja synnin nuolet.

Mikko Katila 1899
uud. Heikki O. Tukiainen 2019
säv. täyd. Heikki O. Tukiainen, 2019

Keski-Suomen körttien kesäretki Uraisille Keskiviikkona 5.6.2019 klo 12:30 – Perhepappila Kaikurantaan, Salmikuukantie 122

Klo 13 Pihaseurat, puheita ja Siionin virsiä (kolehti H-Y:lle), **tulokahvit** 12:30.
Seurojen päätteeksi lyhyt H.T:n esitys: Körttiopistoihin liittyvät Siionin virret
Kotikappeliin ja pihapiiriin tutustuminen, seurustelua.

Klo 15 Ruokailu, 20 €, sen **varanneille**: Juustoinen broilerikeitto, leipäpöytä,
levitteet, vihannekset, juomat, marjakiisseli, vaniljakastike, kahvi ja leivos.

Mahdollisuus saunomiseen n. klo 16 alkaen a) päätalossa, b) rantasaunassa
ja c) telttasaunassa rajoitetuille ryhmille. Hinta 10 € sis. virvoitusjuoman ja
diaesityksen Luontoreititistä; mukaan otettava oma uimapuku ja pyyhe.

Ilmoittaudu ruokailuun ja saunomiseen ke 29.5. mennessä Heikki Tukiaiselle,
puh. 040 544 2146 tai sähköposti: heikki.tukiainen@gospro.fi.
Tarjoilujen ja saunomisen tulot järjestäjän hyväksi.

* * * * *

Järjestää: Jyväskylän kristillisen opiston kannatusyhdistys ry
TERVETULO, KUKA OLETKIN !

Jyväskylästä **pikkubussikuljetus**, jos lähtijöitä vähintään 7. Hinta 45 €.
Ilmoittaudu 27.5. mennessä: hanna.tuura@h-y.fi tai p. 040 772 1903.
Reitti: lähtö klo 12 Jyväskylän krist. opistolta (Sulkulantie 28),
n. klo 12:15 Palokka, jos sieltä on lähtijöitä, n. klo 12.45 Kaikuranta.

Ruotsalaisen Paavon jalanjäljissä nykyaikana

Jyväskyläläinen seppä Jaakko Högman on aikoinaan todennut herännäisyyden johtaja Paavo Ruotsalaiselle yhteisessä tapaamisessa “Yksi sinulta puuttuu ja sen mukana kaikki - Kristuksen sisällinen tunto.” Armon hyväksymisen osalta kuljen herännäisyyden johtajan Paavo Ruotsalaisen jalanjäljissä. Armon, elämän kipuilevien ja tutkistelujen jälkeen astuin viime elokuussa tulevaisuudesta epävarmana Jyväskylän kristillisen opiston luokkaan, jossa oli kaltaisiani tulevia suntioita. Omalta osaltaan seppä Högmanin sanat kuitenkin poistivat minun epävarmuuttani opintojen suhteen. Minusta tulee tulevaisuudessa suntio.

Ensimmäisen kosketuksen suntion uraan sain yläkouluiässä, reipas 30 vuotta sitten. Silloinen seurakuntamme suntio oli tuttuni ja hänen mukaan kuljin kirkossa. Oma tähtihetkeni oli silloin sakastiin pääsy ja kolehdin kerääminen. Noin vuosi sitten aloitin Varpaisjärven seurakunnassa, oma seurakuntani, työkokeilijana suntion roolissa. Ala oli heti minun juttuni. Sosiaali- ja terveystieteiden ihmisenä juoksin ja sääntäilin ihmisten luolta toiselle. Tiesin ihmisen sairaudet, lääkityksen ja elämäntilanteen, mutta en sitä kuka hän oikeasti on, mitä hänelle kuuluu. Tässä ammatissa minulla on mahdollisuus pysähtyä, olla läsnä ja kuunnella. Suntiona olen mukana ihmisen elämässä ilossa, surussa ja arkipäivässä. Silloinen kirkkoherramme kannusti hakemaan suntion oppiin. Hain, pääsin, täällä minä nyt olen ja kohta taidan valmistua.

Olemme Paavon kanssa molemmat kotoisin Pohjois-Savosta Lapinlahdelta. Täällä joko ollaan körttejä tai ainakin tiedetään yleissivistävästi mitä körttiläisyys on. Itse olen perheeni kanssa käynyt herättäjäjuhilla ja olen Aholansaaren rippikoululainen. Oman kotini lähellä, Varpaisjärvi, on useita Paavo Ruotsalaisen asuinpaikkoja, kuten muun muassa Koskenniemi. Koskenniemi oli Paavo Ruotsalaisen ensimmäisen vaimon Riitta Ollikaisen kotipaikka, jossa Ruotsalaisen perhe asui vuosina 1815-1817. Koskenniemen seuraturpayhdistys perustettiin 1977 vaalimaan Paavo Ruotsalaisen perintöä Varpaisjärvellä. Yhdistyksen toiminta on keskittynyt Koskenniemen seuraturvan rakentamiseen ja

seurojen sekä tilaisuuksien järjestämiseen. Tulevana kesänä pidämme jälleen seuratuvalta seuroja toukokuusta syyskuuhun kerran kuussa.

Riitan tuvan seuroissa.

Seuroissa käyminen on minulle itselleni ajatusten vaihtoa oman Suskonin kanssa. Toisaalta tunnen iloa siitä, että olen järjestämässä seuroja. Annan toisillekin mahdollisuuden tulla seuroihin rauhoittumaan elämän hetkistä. Seurapuheiden ohella siionin virret toimivat minulle omalla tavallaan myös seurapuheina. Kirjoitukseni onkin hyvä lopettaa Ukko Paavon virren ensimmäiseen säkeistöön. Tämä virsi oli aikoinaan minun rippivirteni. Hyvää kevättä sinulle lukija!

*Sinuhun turvaan, Jumala, jo vaivan alta päästä.
Minua kuule heikkoa ja häpeästä säästä.
Armollinen, nyt rukoilen, armahda Kristuksessa.
Sä linnani, saan turviisi paeta taistellessa.*

Saija Keränen,
Seurakunta- ja hautauspalvelualan ammattitutkinnon opiskelija,
Jyväskylän kristillinen opisto

Paaston pyhiä polkuja pitkin kohti pääsiäistä

Pimentyneessä illassa noin 30 henkilön joukko vaelsi pitkin hankkeen kaivettuja syviä polkuja. Valoa vesisateisessa illassa antoivat **Vaito Isomöttösen** ja **Simo Koskisen** sytyttämät kymmenet ulkotulet. Polku oli liukas, vaikka **Antti Hintikka** oli sen huolellisesti hiekoittanut. Kulkijat ottivat toisiaan kädestä tukea saadakseen. Oltiin kuin kristityn vaelluksella pahuuden yöstä pääsiäistä kohti.

Perhepappila Kaikurannan piha-alueelle tehdyt paastonajan pyhät polut johdattivat kulkijansa pääsiäisen sanoman ympärille. Aluksi nähtiin seppä **Kari Alosen** valaistu maapallo-veistos ja sen vieressä taulu: *Alussa Jumala loi taivaan ja maan*. Pysähdyspaikoissa muisteltiin ehtoollisen asettamista ja Pietaria omantunnon tuskissa.

Saavuttiin suuren lumesta lakaistun kiven luo. Se muistuttaa Golgataa. Kalliolla oli risti ja ristillä kuvanveistäjä **Samuli Alosen** metallista takoma kookas taideteos. Siihen on kuvattu vanhan pappilan yli satakolmekymmenvuotisista takomanauloista hitsattu orjantappurakruunu, keihäs ja Kristuksen viidestä haavasta vuotavat veripisarat. Yllä oli sanat: *Hän kallisti päänsä ja antoi henkensä*.

Seuraavaksi vaeltaja saapui taulun luokse, missä on kuva Jerusalemin Skalliohaudalta ja toivon sanat: *Hän on noussut kuolleista. Ei hän ole täällä*.

Ja sitten sukellettiin kynttilöiden valoon. Pienessä mökissä **Tarja Koskinen** vartioi niiden paloa. Oli hiljaista ja rauha laskeutui kulki-joiden ylle. Matka jatkui rantamökille jossa **Salme Puttonen** otti vieraat vastaan kynttilämeressä hänkin. Vielä oli edessä matkan kohokohta. Aitan yläkerrassa kotikappelissa raikui ylösnousemuksen musiikki **Paula Hännisen** vastaanottaessa tulijat. Istuttiin ja kuunneltiin. Voitto on saatu. On selvitty matkalta kotiin.

Olessani joulun aikana Lapissa tunturipappina, ihailin kilometrien pituisia ulkotulia, joita kyläyhdistykset olivat sytyttäneet teiden

varsille. Näky oli vaikuttava ja halusin sitä kokeilla itsekin, kertoi polun rakentaja **Heikki Tukiainen**.

Arkisempikin syy pyhille poluille löytyi. Tapahtuman järjestäjä, *Jyväskylän kristillisen opiston kannatusyhdistys* jakaa stipendejä opiskelijoille ja julkaisee *Ystäväviesti* -jäsenlehteä. Varoja koottiin teetarjoilulla. Edellä mainittujen lisäksi auttavina käsinä yhdistyksen hyväksi toimivat **Riitta Hintikka** ja **Tellervo Lehtoranta** teeleipiä valmistaen. Kauempaa tulleet opiston ystävät ja johtokunnan jäsenet kiittelivät talkoolaisia. Kiitosta tulvi myös muilta osanottajilta.

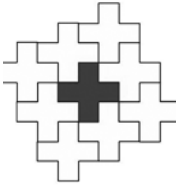

Pääsiäisen tapahtumat olivat vahvasti mielessä polulla kulkiessa. Pysähdyspaikat olivat hyvin koskettavia, kertoivat **Arja ja Aimo Mäkinen** ja **Markku Lehmuskoski** istuessaan iltateellä Kaikurannan salissa. **Sirkka** ja **Matti Kekkonen** ja **Leila Nurminen** kokivat aitan yläsalin paikaksi, jossa olisi voinut istua pitempäänkin. **Sauli Puukari** nautti kovasti myös kanttori **Arto Nurmisen** vetämästä veisuuvartista, jolloin Siionin virret kaikuivat iltateen jälkeen.

Tellervo Lehtoranta, Uurainen
(Julkaistu PaikallisUutiset -lehdessä 14.3.2019)

Seuroja ja tapahtumia Keski-Suomessa ja muualla

- Ke 15.5. klo 18 **Saarijärvi**. Seurat seurakuntatalossa, Urheilutie 5.
Pe 17.5. klo 22 **Jyväskylä**. Yöveisuut Kirkkopäivillä, Kaupunginkirkko. Veisuunjohtajana H-Y:n mus. siht. Katariina Airas.
- La 18.5. klo 10:30 **Jyväskylä**. Siioninvirsiseurat Kirkkopäivillä. Juhlattelta Seminaarinmäellä, Keskussairaalan tie 4. Puhuvat Aino Suhola, Ilkka Mattila, Liisa Jaakonsaari ja Simo Peura.
- Ti 21.5. klo 17:30 **Jyväskylä**. Seurat, Vanha pappila, Vapaudenkatu 26.
- Ke 5.6. klo 12:30 **Uurainen**. Keski-Suomen körttien kesäretki, Perhepappila Kaikuranta, Salmikuukantie 122. Kts. ilmoitus tämän Ystäväviestin sivulla 6.
- Ke 26.6. klo 16 **Saarijärvi**. Kohmun Hakkaraisilla, Suljetunmäentie 127. Vastantekotalkoot klo 16, tarjoilu ja seurat klo 18. Puhuvat Elina Tourunen, Esa Hakkarainen ym.
- La 6.7. klo 6:15 alk. **Jyväskylästä päivämatala Nivalan Herättäjäjuhille**. Hintaa 50 €. Toteutuu, jos lähtijöitä vähintään 20. **Ilmoittaudu 18.6. klo 15 mennessä** Herättäjä-Yhdistykseen, p. 06 433 5700.
- La 6.7. **Saarijärveltä retki Nivalan Herättäjäjuhille**. Järjestetään yhteiskytyi Nivalaan. Ilmoittautumiset ja tarkemmat tiedot Suoma Huttuselta p. 040 584 0807.
- Ke 24.7. klo 18 **Saarijärvi**. Herättäjäjuhlien jälkiseurat, Heralan taiteilijakoti, Heralantie 3.
- Ti 30.7. - to 1.8. **Saarijärveltä retki Aholansaareen**. Ilmoittautumiset ja lisätiedot Suoma Huttuselta, p. 040 584 0807.
- Ke 11.9. klo 18 **Saarijärvi**. Seurat seurakuntatalossa, Urheilutie 5.
Su 22.9. klo 10 **Säynätsalo**. Herättäjän maakunnallinen kirkkopyhä. Messu klo 10 kirkossa, Saarnatie 1. Keittolounas, kahvit ja seurat seurakuntakodilla.
- Pe 20. - su 22.9. **Körttifoorummi Aholansaaressa**. Tiedustelut ja ilmoittautumiset 11.9. mennessä Aholansaareen p 010 3370 660 tai www.aholansaari.fi/ilmoittautuminen.

JYVÄSKYLÄN KRISTILLINEN OPISTO

Sulkulantie 28, 40520 Jyväskylä

www.jko.fi

puh. 014-3348 000

toimisto@jko.fi

Jyväskylän kristillisen opiston säätiön valtuuskunta 2018 - 2021

Jukka Alanko

Reetta Almqvist

Mirja Hytönen

Timo Jokinen

Osmo Kangas

Aila-Leena Matthies

Tiina Parviainen

Jukka Ruotsalainen

Pirjo Salminen

Hillevi Suutala

Heikki O. Tukiainen

Helena Viholainen

Seppo Wuolio

Jyväskylän kristillisen opiston säätiön hallitus 2018 - 2019

Riku Bucht (Jussi Hietala)

Harri Erkamaa (Matti Virtala)

Liisa Kuparinen (Tuuni Hjelt)

Heikki K. Lyytinen (Jukka Helin)

Helena Peltonen (Tiina Parviainen)

Helena Rasku-Puttonen (Jukka Alanko)

Juhani Schiestl (Mika Nuorva)

Henkilökunnan edustaja

Sirkka Salvi (Tiina Pennanen)

Opiston kannatusyhdistyksen johtokunta

Hakkarainen Kirsti, varapj., Saarijärvi, 040 183 4645

Hytönen Pekka, Leivonmäki, 0400 543 990

Kivioja Leila, Jyväskylä, 0400 837 617

Rajala Esko, Jyväskylä, 040 575 3536

Toivio Sulo, Saarijärvi, 050 064 4843

Tukiainen, Heikki O., pj., Uurainen, 040 544 2146

Varajäsenet

Hakkarainen Lauri, Saarijärvi,

Lahtinen Matti, Hyvinkää, 0400 483 485

Nurminen Leila, Jyväskylä, 040 564 7388

Ystävääviestiä julkaisee Jyväskylän kristillisen opiston kannatusyhdistys ry.
Kannatusyhdistyksen vuosijäsenmaksu on 10 euroa ja ainaisjäsenmaksu 85 e.
Tili: FI89 5290 0220 5384 56. Maksun viite: 123.